

Betreft : Stichting DWN Service

M. Margadant
Postbus 9220
6800 KA ARNHEM

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
16 juli 2014	201400510/1/A3	13/2425
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
minister van SoZaW/Stg. DWN Service	M. Kruys-Smit	
Wmm	070-4264861	

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de griffier

Deze brief is geautomatiseerd aangemaakt en is daarom niet ondertekend.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 12 december 2013 in
zaak nr. 13/2425 in het geding tussen:

de Stichting DWN Service (hierna: DWN), gevestigd te De Rijp, gemeente
Graft-De Rijp

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2012 heeft de minister DWN een boete opgelegd van € 31.500,00 wegens overtreding van artikel 7, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (hierna: Wmm) (hierna: het boetebesluit).

Bij afzonderlijk besluit van eveneens 23 augustus 2012 heeft de minister DWN een last onder dwangsom opgelegd, inhoudende dat DWN achterstallig loon dient te betalen (hierna: het dwangsombesluit).

Bij besluit van 22 februari 2013 heeft de minister de door DWN tegen beide besluiten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 12 december 2013 heeft de rechtbank het door DWN daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 22 februari 2013 vernietigd en de besluiten van 23 augustus 2012 herroepen. De rechtbank heeft bepaald dat de uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit van 22 februari 2013. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld.

DWN heeft een verweerschrift ingediend.

DWN heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 juni 2014, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. R.W.J. Crommelin, werkzaam bij het ministerie, en DWN, vertegenwoordigd door J.J. van der Linden, bijgestaan door mr. M. Margadant, advocaat te Arnhem, en mr. P.C. Vas-Nunes, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Wmm wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde onder dienstbetrekking verstaan de dienstbetrekking krachtens arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde onder werknemer verstaan de natuurlijke persoon, die in dienstbetrekking staat.

Ingevolge artikel 5, eerste lid, wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde onder werkgever verstaan de persoon, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, heeft de werknemer, die de leeftijd van 23 jaar heeft bereikt doch niet de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, voor de arbeid door hem in die dienstbetrekking verricht, jegens de werkgever aanspraak op een loon

ten minste tot het bedrag, bij of krachtens de volgende artikelen (artikelen 8 tot en met 14) onder de benaming minimumloon vastgesteld.

Ingevolge artikel 18b, eerste lid, wordt als overtreding aangemerkt het door een werkgever niet of onvoldoende nakomen van de op hem op grond van artikel 7 rustende verplichting aangaande het voldoen van hetgeen in hoofdstuk II is aangeduid als minimumloon.

Ingevolge artikel 18c, eerste lid, legt een daartoe door de minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de bestuurlijke boete op aan degene op wie de verplichtingen rusten welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een overtreding.

Ingevolge artikel 18f, eerste lid, bedraagt de bestuurlijke boete die voor een overtreding kan worden opgelegd ten hoogste het bedrag van de vijfde categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.

Ingevolge artikel 18n, eerste lid, kan een daartoe door de minister aangewezen onder hem ressorterende ambtenaar een werkgever die de op hem op grond van artikel 7 rustende verplichting aangaande het voldoen van hetgeen in hoofdstuk II is aangeduid als minimumloon niet of onvoldoende nakomt een last onder dwangsom opleggen.

Ingevolge artikel 7:610, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) is de arbeidsovereenkomst de overeenkomst, waarbij de ene partij, de werknemer, zich verbindt in dienst van de andere partij, de werkgever, tegen loon gedurende zekere tijd arbeid te verrichten.

2. DWN neemt tegen betaling projecten aan van verscheidene opdrachtgevers. DWN sluit met de opdrachtgevers een overeenkomst van opdracht, waarin onder meer de aard van de werkzaamheden, de (uur)prijs en het aantal in te zetten personen wordt vermeld. De projecten worden op een website geplaatst, waarna leden van de Christelijke Gemeente Nederland (hierna: CGN) zich via een inlogcode kunnen aanmelden voor de werkzaamheden. Na inschrijving worden de namen van de werkers aan de opdrachtgevers doorgegeven. De opbrengst van de projecten komt ten goede aan de CGN.

Bij het besluit van 22 februari 2013 heeft de minister het boetebesluit en het dwangsombesluit gehandhaafd en zich op het standpunt gesteld dat er gelet op de feitelijke invulling van de rechtsverhouding tussen DWN en de werkers een dienstbetrekking bestaat, nu aan alle vereisten voor een arbeidsovereenkomst is voldaan. Daarbij heeft de minister in aanmerking genomen dat er een gezagsverhouding is, aangezien DWN per project een of meer teamleiders aanwijst die instructies kunnen geven en aan wie de werkers verantwoording verschuldigd zijn. De tegenprestatie van DWN voor de door de werker verrichte arbeid is het aan de CGN betalen van het geld dat door de arbeid wordt gegenereerd. Dit dient volgens de minister als loon te worden aangemerkt. Nu er een arbeidsovereenkomst tussen DWN en de werkers is, hebben de werkers op grond van artikel 7 van de Wmm aanspraak op het minimumloon. Door dit loon niet uit te betalen heeft DWN volgens de minister de Wmm overtreden. Volgens hem is niet van belang dat de werkers geen loon wensen, omdat geen afstand kan worden gedaan van

betaling van het wettelijk minimumloon. Derhalve heeft hij zich op het standpunt gesteld terecht het boetebesluit en het dwangsbesluit te hebben genomen.

3. De rechtbank heeft overwogen dat DWN zich jegens de werkers niet heeft verplicht een vergoeding voor de arbeid te betalen. De werkers hebben naar het oordeel van de rechtbank niet afgezien van loon waarop zij aanspraak kunnen maken, maar afgezien van een aanspraak op loon. Het geld dat ten goede komt aan de fondsen van de CGN is niet als loon in natura aan te merken. Gelet hierop is geen arbeidsovereenkomst tot stand gekomen en behoeven daarom de vragen of er een persoonlijke verplichting om arbeid te verrichten en of een gezagsverhouding bestaat geen bespreking. Aangezien er geen arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 van het BW is, is er geen dienstbetrekking in de zin van artikel 2, eerste lid, van de Wmm en was de minister niet bevoegd een boete alsmede een last onder dwangsom op te leggen, aldus de rechtbank.

4. De minister betoogt dat de rechtbank met haar oordeel heeft miskend dat er een arbeidsovereenkomst is tussen DWN en de werkers en derhalve de Wmm van toepassing is. Hiertoe voert hij aan dat er wel aan het vereiste van loon is voldaan omdat DWN tegenover de arbeid een tegenprestatie stelt, namelijk het door DWN op grond van een verbintenis betalen van het geld aan de CGN dat door de werkers is gegenereerd.

4.1. Bij de beantwoording van de vraag of de door de werkers verrichte werkzaamheden zijn verricht in het kader van een tussen hen en DWN bestaande dienstbetrekking overweegt de Afdeling het volgende. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 oktober 2013 in zaak nr. 201300309/1/A3; www.raadvanstate.nl) dient, gelet op artikel 2, eerste lid, van de Wmm, voor de vaststelling dat een dienstbetrekking bestaat aan alle elementen van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht te zijn voldaan. Ingevolge artikel 7:610, eerste lid, van het BW dient de minister daartoe aan te tonen dat er voor de werkers een verplichting bestaat om gedurende een zekere tijd arbeid te verrichten, dat zich bij de uitvoering daarvan een gezagsrelatie voordoet en dat er loon wordt ontvangen als bedongen tegenprestatie voor de verrichte arbeid. De rechtbank heeft terecht onder verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 18 december 1953 (NJ 1954, 242) overwogen dat onder loon moet worden verstaan de vergoeding door de werkgever aan de werknemer verschuldigd ter zake van de bedongen arbeid.

Uit artikel 2, tweede lid, van de statuten van DWN volgt dat DWN tot doel heeft het in de ruimste zin behartigen van de belangen van de CGN op vermogensrechtelijk en financieel gebied en het daartoe verwerven van geldmiddelen, in het bijzonder door het tegen betaling uitvoeren van werkzaamheden hetzij op basis van aanneming van werk hetzij op uurloonbasis. Op 7 november 2011 heeft Van der Linden als gemachtigde van DWN aan de arbeidsinspectie verklaard dat de werker om niet werkt en bij voorbaat afstand doet van iedere aanspraak op loon. Volgens Van der Linden is er geen loon overeengekomen. Deze verklaring is bij het op 29 februari 2012 opgemaakte boeterapport gevoegd. Aan het boeterapport

zijn tevens tien getuigenverklaringen van werkers ten grondslag gelegd. Alle getuigen hebben aan de arbeidsinspectie verklaard dat er geen overeenkomst is gesloten tussen hen en DWN. Geen van hen ontvangt geld voor de verrichte werkzaamheden dat vervolgens aan DWN wordt overgemaakt. Eventueel kan een onkostenvergoeding, zoals een reiskostenvergoeding, worden verkregen. Uit de getuigenverklaringen volgt verder dat per lokale gemeente van de CGN een jaarlijks financiële doelstelling wordt geformuleerd. Deze doelstelling kan worden bereikt door giften en door de gelden die worden gegenereerd door te werken voor DWN en die ten goede komen aan de CGN. Enkele van de getuigen hebben als persoonlijke financiële doelstelling geformuleerd wat zij in een jaar aan de CGN willen bijdragen. Uit het voorgaande volgt dat DWN niet met de werkers is overeengekomen dat DWN enige vergoeding voor de arbeid aan de werkers is verschuldigd en dat deze ook niet is betaald. Het oogmerk van de werkers en dat van DWN is dat het geld dat met de projecten wordt gegenereerd ten goede komt aan de CGN. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat de werkers hebben afgezien van een aanspraak op loon. Nu de werkers geen loon hebben bedongen, heeft de rechtbank met juistheid geoordeeld dat er geen arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 van het BW is tussen de werkers en DWN. Derhalve is er geen dienstbetrekking in de zin van artikel 2, eerste lid, van de Wmm, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat de minister ten onrechte een bestuurlijke boete heeft opgelegd wegens overtreding van artikel 7, eerste lid, van de Wmm en dat er geen grondslag bestond voor het opleggen van een last onder dwangsom.

Het betoog faalt.

5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.
6. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tot vergoeding van bij de stichting Stichting DWN Service in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.933,14 (zegge: negentienhonderddrieëndertig euro en veertien cent), waarvan € 974,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een griffierecht van € 493,00 (zegge: vierhonderddrieënnegentig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. M. Vlasblom, voorzitter, en mr. B.P. Vermeulen en mr. A. Hammerstein, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Klein, ambtenaar van staat.

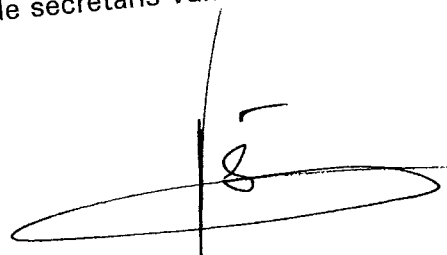
w.g. Vlasblom
voorzitter

w.g. Klein
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2014

176-805.
Verzonden: 16 juli 2014

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Team bestuursrecht

zaaknummer: AWB 13/2425

uitspraak van de meervoudige kamer van 12 DEC. 2013

in de zaak tussen

Stichting DWN Service, gevestigd te Apeldoorn, eiseres
(gemachtigde: mr. M. Margadant),

en

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2012 (het primaire besluit I) heeft verweerder aan eiseres een boete opgelegd van € 31.500 wegens overtredingen van artikel 7, eerste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (hierna: Wmm).

Bij besluit van 23 augustus 2012 (het primaire besluit II) heeft verweerder aan eiseres een last onder dwangsom opgelegd dat zij per omgaande dient over te gaan tot de betaling van het achterstallige loon aan de in dat besluit genoemde personen.

Bij besluit van 22 februari 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder de bezwaren tegen de primaire besluiten I en II van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 oktober 2013. Eiseres is daar vertegenwoordigd door J.J. van der Linde, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, mr. R.W.J. Crommelin.

Overwegingen

1. Blijkens de statuten van eiseres is de doelstelling van eiseres het in de ruimste zin behartigen van de belangen van de geloofsgemeenschap Christelijke Gemeente Nederland (hierna: CGN) op vermogensrechtelijk en financieel gebied, in het bijzonder door het verlenen van financiële ondersteuning aan de binnen deze geloofsgemeenschap werkzame stichtingen, en het daartoe verwerven van geldmiddelen, in het bijzonder door het tegen betaling uitvoeren

13/12/2013 14:25:33

van werkzaamheden, hetzij op basis van aanneming van werk, hetzij op uurloonbasis. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiseres tegen betaling projecten van verschillende opdrachtgevers aanneemt. Eiseres sluit met de betreffende opdrachtgevers opdrachtovereenkomsten af, waarin onder andere de aard van de werkzaamheden, de (uur)prijs en het aantal in te zetten personen wordt vermeld. De projecten en werkzaamheden worden vervolgens op de website van eiseres geplaatst, waarna de leden van de CGN (hierna: de vrijwilligers) zich via een inlogcode kunnen aanmelden voor de werkzaamheden. Vervolgens geeft eiseres de namen van de vrijwilligers door aan de opdrachtgever en wijst eiseres uit die vrijwilligers een projectleider en/of teamleiders aan. De gelden die door die opdrachten worden gegenereerd komen ten goede aan de fondsen van CGN of andere algemeen nut beogende instellingen (hierna: ANBI's).

2. Verweerder heeft het primaire besluit I gebaseerd op het op ambtsbelofte door J. Engelkes, arbeidsinspecteur van de Inspectie SZW, opgemaakte boeterapport van 29 februari 2012. De inspecteur heeft in dit rapport geoordeeld dat tien vrijwilligers die namens eiseres werkzaamheden verrichtten, moeten worden aangemerkt als werknemers, omdat uit feiten of omstandigheden is gebleken dat de werknemers tot de werkgever in dienstbetrekking stonden en dat die tien vrijwilligers geen loon hebben ontvangen van eiseres, terwijl zij daar wel aanspraak op hebben. Dit is een overtreding van artikel 7, eerste lid, van de Wmm. Verweerder heeft op grond hiervan aan eiseres een bestuurlijke boete van € 31.500 opgelegd. Voorts is bij het primaire besluit II een last onder dwangsom aan eiseres opgelegd, inhoudende dat eiseres per omgaande dient over te gaan tot betaling van het achterstallig loon en/of vakantiebijslag. Deze besluiten zijn bij het thans bestreden besluit gehandhaafd.

3. Eiseres kan zich hiermee niet verenigen. Op hetgeen zij in dit verband heeft aangevoerd, zal in het navolgende, waar nodig, worden ingegaan.

4. Ingevolge artikel 2, eerste lid van de Wmm wordt voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde onder dienstbetrekking verstaan de dienstbetrekking krachtens arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

5. Artikel 7, eerste lid, van de Wmm bepaalt dat uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, de werknemer die de leeftijd van 23 jaar heeft bereikt doch niet de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, voor de arbeid door hem in dien dienstbetrekking verricht, jegens de werkgever aanspraak heeft op een loon ten minste tot het bedrag, bij of krachtens de volgende artikelen onder de benaming minimumloon vastgesteld.

6. Artikel 15, eerste lid, van de Wmm bepaalt dat uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, de werknemer jegens de werkgever aanspraak heeft op een vakantiebijslag ten minste tot een bedrag van 8% van zijn ten laste van de werkgever komende loon, alsmede van de uitkeringen waarop hij tijdens de dienstbetrekking krachtens de Ziektewet, hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1, van de Wet arbeid en zorg en de Werkloosheidswet aanspraak heeft, met dien verstande, dat het bedrag waarmee de som van dit loon en deze uitkeringen het drievoud van het minimumloon overschrijdt buiten beschouwing blijft.

7. Artikel 18b, eerste lid, van de Wmm bepaalt dat als overtreding wordt aangemerkt het door een werkgever niet of onvoldoende nakomen van de op hem op grond van artikel 7

rustende verplichting aangaande het voldoen van hetgeen in hoofdstuk II is aangeduid als minimumloon alsmede het door de werkgever niet of onvoldoende nakomen van de op hem op grond van artikel 15 rustende verplichting.

8. Ingevolge artikel 18n, eerste lid, van de Wmm kan een daartoe door Onze Minister aangewezen onder hem ressorterende ambtenaar een werkgever die de op hem op grond van artikel 7 rustende verplichting aangaande het voldoen van hetgeen in hoofdstuk II is aangeduid als minimumloon niet of onvoldoende nakomt alsmede een werkgever die op hem op grond van artikel 15 rustende verplichting niet of onvoldoende nakomt een last onder dwangsom opleggen.

9. Eiseres heeft aangevoerd dat er geen sprake is van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), omdat er geen sprake is van loon, er geen persoonlijke verplichting is om arbeid te verrichten en er geen sprake is van een gezagsverhouding. Ten aanzien van het element loon heeft eiseres betoogd dat eiseres niet gehouden is om voor de arbeid een tegenprestatie aan de vrijwilligers te verstrekken. De vrijwilligers willen ook pertinent geen loon ontvangen. Verder verwijst eiseres naar het arrest van 5 maart 2013 van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (hierna: het Hof), ECLI:NL:GHARL:2013:BZ5019, waarin is geoordeeld dat er geen sprake is van een dienstbetrekking tussen eiseres en de vrijwilligers, omdat geen vergoeding is overeengekomen voor de arbeid.

10. Ingevolge artikel 7:610, eerste lid, van het BW is de arbeidsovereenkomst de overeenkomst waarbij de ene partij, de werknemer, zich verbindt in dienst van de andere partij, de werkgever, tegen loon gedurende zekere tijd arbeid te verrichten.

11. Naar vaste rechtspraak wordt een arbeidsovereenkomst aanwezig geacht indien is voldaan aan drie vereisten: een verplichting tot persoonlijke arbeidsverrichting, een verplichting tot loonbetaling en het bestaan van een gezagsverhouding. Indien één van deze vereisten ontbreekt, dan is er geen sprake van een arbeidsovereenkomst.

Nu er geen schriftelijke arbeidsovereenkomsten zijn opgemaakt, moet de vraag of er sprake is van arbeidsovereenkomsten worden beantwoord aan de hand van alle omstandigheden van het geval. Daarbij dienen niet alleen de rechten en verplichtingen in aanmerking te worden genomen die partijen bij het aangaan van de rechtsverhouding voor ogen stonden, maar dient ook acht te worden geslagen op de wijze waarop partijen uitvoering hebben gegeven aan hun rechtsverhouding en aldus daaraan inhoud hebben gegeven. De rechtbank verwijst in dit verband naar het arrest van de Hoge Raad van 25 maart 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP3887.

12. Loon is door de Hoge Raad in het arrest van 18 december 1953 (NJ 1954, 242) omschreven als: 'de vergoeding door den werkgever aan den werknemer verschuldigd ter zake van den bedongen arbeid'.

13. Gelijk het Hof in zijn arrest van 5 maart 2013 heeft overwogen, is ook de rechtbank van oordeel dat eiseres zich jegens de vrijwilligers niet heeft verplicht een vergoeding voor de arbeid te betalen. De rechtbank verwijst daarvoor naar rechtsoverweging 4.6 van dat arrest. De vrijwilligers hebben afgezien van een aanspraak op loon en niet van loon waarop zij aanspraak kunnen maken. Anders dan ter zitting namens verweerder is betoogd, is naar het oordeel van de rechtbank het ten goede laten komen van geld aan de fondsen van CGN en andere ANBI's niet aan te merken als loon in natura. De vrijwilligers hebben immers afgezien van een aanspraak op loon en de omstandigheid dat zij van die aanspraak hebben afgezien om CGN en

andere ANBI's te bevoordelen, maakt dat niet anders.

14. Reeds gezien het voorgaande is er geen sprake van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 van het BW, zodat de vragen of er sprake is van een persoonlijke verplichting om arbeid te verrichten en een gezagsverhouding geen verdere bespreking behoeven.

15. Nu er geen sprake is van een arbeidsovereenkomst in de zin van artikel 7:610 van het BW, is er geen sprake van een dienstbetrekking in de zin van artikel 2, eerste lid van de Wmm. De Wmm is daarom niet op de onderhavige zaak van toepassing. Verweerder was dan ook niet bevoegd om een boete op te leggen wegens een overtreding van artikel 7, eerste lid, van de Wmm. Er was daarom evenmin een grondslag voor het opleggen van de last onder dwangsom. Het bestreden besluit komt om deze reden voor vernietiging in aanmerking. Hetgeen eiseres heeft aangevoerd ten aanzien van de gestelde schendingen van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur behoeft daarom verdere bespreking.

16. Het beroep is gegrond. Op grond van de artikelen 8:41a en 8:72a van de Awb ziet de rechtbank aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank zal de primaire besluiten I en II herroepen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

17. De rechtbank overweegt dat ter zitting is gebleken dat eiseres haar verzoek om schadevergoeding niet langer op grond van artikel 8:73 van de Awb in deze procedure aan de orde wenst te stellen en daarom dat verzoek heeft ingetrokken, zodat dit geen bespreking behoeft.

18. De rechtbank acht termen aanwezig verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten te veroordelen. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 944 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 472,- en een wegingsfactor 1). Verder dient toepassing te worden gegeven aan artikel 8:74 van de Awb.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- herroept het besluit van 23 augustus 2012 inzake de boete;
- herroept het besluit van 23 augustus 2012 inzake de last onder dwangsom;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 318 aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 944.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.B. Heijmans, voorzitter, mr. G.A. van der Straaten en mr. J.H.A. van der Grinten, rechters, in aanwezigheid van mr. N.J.H. Klomp, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **12 DEC. 2013**

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: **12 DEC. 2013**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Voor kopie conform

De griffier van de
rechtbank Gelderland

